

**Πανορθόδοξες Συνδιασκέψεις
Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών
καί Ίερών Μητροπόλεων
γιά θέματα Αίρέσεων καί Παραθρησκείας**

**Ή ανάγκη όριοθετήσεως τής Όρθοδόξου Πίστεως
έναντι τής προκλήσεως τής «Νέας Έποχής»**

Ι΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη
Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών
καί Ίερων Μητροπόλεων γιά θέματα
Αίρέσεων καί Παραθρησκείας
(Αλίαρτος Βοιωτίας, 16-21.9.1998)

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ή Ι΄ Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη Έντεταλμένων Όρθοδόξων Εκκλησιών καί Ίερών Μητροπόλεων γιά θέματα Αίρέσεων καί Παραθρησκείας, ή όποία συνήλθε μέ άπόφαση τής Ίερᾶς Συνόδου τής Εκκλησίας τής Έλλάδος, άπό 16 έως 21-9-1998 ύπό τήν αιγίδα τοῦ Μακαριωτάτου Άρχιεπισκόπου Άθηνών κ. Χριστοδούλου καί ύπό τήν προεδρία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θηβών καί Λεβαδείας κ. Ίερωνύμου, στό Συνεδριακό Κέντρο τής Ί. Μητροπόλεως Θηβών καί Λεβαδείας στήν Άλίαρτο, άσχολήθηκε μέ τό θέμα: «Ή ανάγκη όριοθετήσεως τής Όρθοδόξου Πίστεως έναντι τής προκλήσεως τής "Νέας Έποχής"».

Ή Συνδιάσκεψη έπεσήμανε τήν ανάγκη σωστής καί έγκαιρης άντιμετωπίσεως τών τεραστίων προβλημάτων πού δημιουργοῦν οι αίρέσεις καί ή παραθρησκεία στο ποιμαντικό έργο τής Εκκλησίας καί κατέληξε στίς παρακάτω διαπιστώσεις καί προτάσεις γιά τήν άντιμετώπισή τους.

Διαπιστώσεις

1. Ή έξάπλωση τών αίρέσεων καί τών παραθρησκευτικῶν ομάδων σέ όλες τίς Όρθόδοξες χῶρες έχει λάβει άνησυχητικές διαστάσεις. Έπικίνδυνες όργανώσεις διακινοῦν άνθρώπους καί μέσα χωρίς νά γνωρίζουν σύνορα καί διατείνονται ότι προσφέρουν έτοιμες «λύσεις» σέ όλα τά ύπαρξιακά προβλήματα τοῦ συγχρόνου άνθρώπου.
2. Ή έμφάνισή τους γίνεται πάντοτε πίσω άπό ένα καλοφτιαγμένο προσωπεϊο. Συνήθως δέν άποκαλύπουν τό άληθινό τους πρόσωπο καί τούς άπώτερους σκοπούς τους.
3. Αὐτή ή άνέντιμη μεθοδευμένη τακτική τών ομάδων αὐτῶν παρασύρει στήν πλάνη τούς άνύποπτους άνθρώπους καί άστήρικτους πνευματικά χριστιανούς. Ίδιαίτερα στοχεύει στό νά παγιδεύσει πολλαπλασιαστές μηνυμάτων, ὅπως πανεπιστημιακούς, εκπαιδευτικούς, πολιτειακούς παράγοντες καί ΜΜΕ μέ άπρόβλεπτες καταστροφικές συνέπειες.
4. Οί κινήσεις αὐτές εκμεταλλεύονται τά ποιμαντικά μας κενά καί άντιστρέφοντας τό περιεχόμενο χριστιανικῶν ὄρων διαβρώνουν έπικίνδυνα τό Όρθόδοξο φρόνημα τών πιστῶν, χρησιμοποιώντας χριστιανική όρολογία μέ άποτέλεσμα χριστιανοί νά σκέπτονται αίρετικά. Έχουμε περιπτώσεις, κατά τίς όποίες χρησιμοποιοῦνται ναοί, κυρίως παρεκκλήσια, γιά νά κάνουν οι όπαδοί διαφόρων όργανώσεων διαλογισμό.
5. Μερικοί ὄροι τής παραθρησκείας, ὅπως αὐτοί τοῦ κάρμα καί τής μετενσαρκώσεως, πού προβάλλονται πολύ έντονα τόν τελευταϊο καιρό, κάτω άπό ένα δυτικό αλλά καί χριστιανικό περίβλημα, είναι επικίνδυνoi τόσο γιά τήν πνευματική, ὅσο καί γιά τήν κοινωνική ζωή τοῦ άνθρώπου. Καταστρέφουν τό χριστοειδές άνθρώπινο πρόσωπο, άμαυρώνουν κάθε ήθική άξία καί άπειλοῦν τούς κοινωνικούς καί δημοκρατικούς θεσμούς.
6. Διαπιστώνουμε σήμερα ότι στά πλαίσια τής παγκοσμιοποίησεως τής Τεχνολογίας, τής Πολιτικῆς καί τής

κουλτούρας και της σχετικοποίησεως των αληθειών, προωθείται μία ιδεολογία της άνεκτικότητας. Δυστυχώς όμως παρατηρούμε, ότι συχνά η επίκληση του αγαθού της «άνεκτικότητας» είναι ύποκριτική, διότι εξυπηρετεί σκοπιμότητες. Οι δήθεν φορείς της άνεκτικότητας απολυτοποιούν την άποψή τους περί σχετικότητας και δέν είναι καθόλου άνεκτικοί έναντι εκείνων που θέλουν να πιστεύουν στην Απόλυτη Αλήθεια, την μοναδικότητα του προσώπου του Χριστού και της Όρθοδόξου Έκκλησίας.

7. Η Νέα Τάξη Πραγμάτων σε θρησκευτικό επίπεδο, που επιδιώκουν να επιβάλουν οι ομάδες της «Νέας Έποχής», είναι μία πανθησκεία, ή όποια άποτελεί ένα τελείως άπροσδιόριστο κράμα στοιχείων των διαφόρων θρησκειών με προσμίξεις νέων άποκρυφιστικών δοξασιών. Έτσι ή μία άποκαλυφθείσα έν Χριστώ Αλήθεια, ή Όποια βιώνεται μέσα στην Όρθοδοξη Έκκλησία ως τό Σώμα του Ζώντος Χριστού και Κοινωνία της Αγίας Τριάδος, σχετικοποιείται και ύποστηρίζεται ότι όλες οι θρησκείες κινούνται στό ίδιο επίπεδο και άποσκοπούν στην ίδια καταξίωση του ανθρώπου.

8. Η Συνδιάσκεψη χαιρετίζει τίς άποφάσεις της Πανορθόδοξου Συναντήσεως, που συνεκλήθη στη Θεσσαλονίκη την 1η Μαΐου 1998, έν όψει της 8ης Γενικής Συνελεύσεως του Π.Σ.Ε στην Χαράρε της Ζιμπάμπουε τόν προσεχή Δεκέμβριο, τίς όποίες έπισημαίνονται οι κίνδυνοι που έγκυμονεί ό θρησκευτικός συγκρητισμός, διά του όποιου επιδιώκεται τό πνεύμα της "Νέας Έποχής" να διεισδύσει και μέσα στον δικό μας χώρο.

9. Οι συγκρητιστικές θρησκευτικές άποψεις, άποτελούν κύριο χαρακτηριστικό γνώρισμα της Νέας Έποχής. Τέτοιες ιδέες είναι: ή άποψη ότι όλοι οι δρόμοι οδηγούν στον Θεό και όλες οι πνευματικές πρακτικές είναι έξ ίσου καλές και γι' αυτό τό λόγο πρέπει να τίς σεβόμαστε και δέν πρέπει να τίς συγκρίνουμε· και ή άλλη άποψη είναι ότι ό,τιδήποτε είναι καινούργιο είναι καλό και όλα τά παλιά πρέπει να αλλάξουν σύμφωνα με τά καινούργια.

10. Ο ισχυρισμός της «Νέας Έποχής», ότι μπορεί κάποιος να είναι ταυτόχρονα και μέλος της Έκκλησίας και όπαδός άλλων θρησκειών ή παραθησκευτικών ομάδων, άποτελεί ένα έλκυστικό σύνθημα, που οδηγεί όμως στην πιό καταστροφική έξάρτηση.

11. Οι ομάδες της «Νέας Έποχής», χρησιμοποιώντας μεθόδους χειραγωγήσεως της προσωπικότητας στρατολογούν όπαδούς και τούς μεταβάλλουν σταδιακά σε άβουλα όντα αλλοιώνοντας επικίνδυνα την προσωπικότητά τους.

12. Οι ομάδες αυτές στοχεύουν στον έκκλησιαστικό άποχρωματισμό όλων των τομέων της ζωής, άπειλώντας, στην Ελλάδα και τίς άλλες Όρθόδοξες Χώρες, άκόμη και την ένότητα του έθνους. Έδώ έντάσσεται ή έπίμονη προβολή του αιτήματος για «χωρισμό Έκκλησίας και κράτους» και ή παρουσίαση με τρόπο τεχνητό της Ελλάδος ως χώρας πολυφυλετικής, πολυεθνικής και πολυθησκευτικής.

13. Οι ομάδες της «Νέας Έποχής» και περισσότερο οι λεγόμενες νεοφανείς αίρέσεις συκοφαντούν όσους δέν συμφωνούν μαζί τους, φθάνοντας μάλιστα στό σημείο να χαρακτηρίζουν ως ναζιστή και έγκληματία όποιον άσκει σ' αυτές κριτική.

14. Διαπιστώθηκε ότι επικίνδυνες πνευματικά, έθνικά και κοινωνικά άντιλήψεις άπαντώνται όχι μόνο στά κείμενα των αίρετικών, αλλά ένίοτε και σε εκπαιδευτικά έγχειρίδια, τυγχάνουν δέ ευρυτάτης προβολής από τά Μ.Μ.Ε.

15. Μέσα στο κλίμα της «Νέας Έποχής», κινείται και ή δήθεν έλληνοκεντρική κριτική θεώρηση του Χριστιανισμού, που τροφοδοτεί την αυταπάτη της άρχαιολατρίας ή όποια άπορρίπτει τελείως τό ευαγγελικό μήνυμα και παρουσιάζεται ως έπιστροφή τίς δήθεν ζωογόνες ρίζες της φυλής, καπηλευομένη τίς έθνικές ευαισθησίες των νεοελλήνων.

16. Με άνησυχία διαπιστώθηκε ότι κρατικοί φορείς θέτουν υπό την αιγίδα τους έκδηλώσεις που προβάλλουν τόν άποκρυφισμό και καταλυτικά για την νεολαία μηνύματα, όπως, ή συναυλία των Rolling Stones, φεστιβάλ τραγουδιού με νεοπαγανιστικούς τίτλους («Γαία») κλπ.

17. Η Συνδιάσκεψη φρονεί ότι ή σύνταξη καταλόγων ομάδων άσυμβίβαστων με την Όρθοδοξη Πίστη, όπως εκείνος που κατήρτισε ή Ζ' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη στην Άλιάρτο τό 1995, άποτελεί καρπό ποιμαντικής φροντίδος της Έκκλησίας, ή όποια όχι μόνον έχει δικαίωμα αλλά και ύποχρέωση να όριοθετεί την

Ἐκκοσμικὴ Πίστις ἐναντι τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.

Ἐπισημαίνεται ἐπίσης τὴν ἀλλαγὴ προσώπου σὲ διάφορες ὁμάδες στὴν προσπάθειά τους νὰ διεισδύσουν στὸ Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἐτσι τὸ ΚΕΦΕ μετὰ τὴν ἀπόφαση διαλύσεώς του ἀπὸ τὸ Πρωτοδικεῖο καὶ τὸ Ἐφετεῖο Ἀθηνῶν, παρουσιάστηκε μὲ τὸ ὄνομα «Ἑλληνικὸ Κέντρο Διανοητικῆς καὶ Σαηεντολογίας», τὸ «Πανελλήνιο Κέντρο Γνωστικῶν Σπουδῶν», ἐμφανίζεται ὡς «Παγκόσμια Γνωστικὴ Χριστιανικὴ Κίνησις τῆς Νέας Τάξεως», τὸ «Silva Mind Control» ὡς «Νέα Ἐκπαιδευτικὴ» ἐνῶ εἶναι γνωστὴ ἢ προσπάθεια τῆς Ἐταιρείας «Σκοπιὰ» νὰ παρουσιασθεῖ μὲ τὴν ἐπωνυμία «Χριστιανοὶ Μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά».

Ποιμαντικὴ, Ἀντιμετώπιση - Προτάσεις

1. Μέσα στὴ σύγχρονη θύελλα τοῦ ἄκρατου συγκρητισμοῦ, εἶναι περισσότερο ἀπὸ ποτὲ ἐπιβεβλημένη ἡ σαφὴς ὀριοθέτησις τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς πίστεως ἀπέναντι στίς νέες προκλήσεις τῆς «Νέας Ἐποχῆς».
2. Αὐτὴ ἡ ὀριοθέτησις ἀποτελεῖ ὄχι ἀπλῶς αὐτονόητο καὶ ἀναφαίρετο δικαίωμα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ πρῶτιστο καθῆκον τῆς, πού κατ' ἀρχὴν ἀποσκοπεῖ στὴν προφύλαξιν τῶν μελῶν τῆς ἀπὸ τὴν παγίδευσίν τους στίς αἱρετικὰς ὁμάδας καὶ ἔπειτα στὴν μαρτυρίαν πρὸς τοὺς ἐκτός Ἐκκλησίας πλανωμένους τῆς ἁπαξ παραδοθείσης Μιᾶς ἐν Χριστῷ Ἀληθείας, ἀκεραίας καὶ ἀλωβήτου.
3. Τὸ ἔργο αὐτὸ σὲ καμμιά περίπτωσι δὲν ἀποτελεῖ καρπὸ μισαλλοδοξίας οὔτε παραπέμπει σὲ μεσαιωνικὸ «κυνήγι μαγισσῶν». Ἀντίθετα κατευθύνεται καὶ ἐμφορεῖται ἀπὸ τὴν Κενωτικὴ καὶ Σταυρικὴ Ἀγάπην τοῦ Ἐσταυρωμένου Θεοῦ τῆς Ἀληθείας, τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος σταυρώθηκε «ἵνα τὰ διεσκορπισμένα συναγάγῃ εἰς ἓν» (Ἰω. 11, 52). Γι' αὐτὸ ἡ Συνδιάσκεψις ἐτόνισε τὴν πίστιν στὴν Μοναδικότητα τῆς ἐν Χριστῷ ἀποκαλύψεως, τοῦ Μόνου Ζῶντος καὶ Ἀληθινοῦ Θεοῦ, τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ Ὁποίου οἶκος καὶ σῶμα καὶ κοινωμία εἶναι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ, Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία.
- Ἡ ὀριοθέτησις τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως εἶναι ταυτόχρονα προσφορά στὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐλευθερίας τῆς θρησκευτικῆς συνειδήσεως ἢ ὅποια ἀπαιτεῖ τὴν σωστὴν πληροφόρησιν προκειμένου ἢ ὅποιαδήποτε ἐπιλογὴ νὰ εἶναι συνειδητὴ καὶ ἐλεύθερη.
4. Τὸ ποιμαντικὸ καθῆκον τῆς ὀριοθετήσεως τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως δὲν πρέπει νὰ ἐξαντλεῖται μόνον στὸν χαρακτηρισμὸ μιᾶς ὁμάδος ὡς ἀσυμβιβάστου μὲ τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν, ἀλλὰ πρῶτιστως νὰ στοχεύει στὴν διαρκὴ καὶ συστηματικὴ κατάρτισιν τῶν ποιμένων καὶ ποιμαινομένων, τόσο μὲ τὸν συνεχῆ ἀναβαπτισμόν στίς πηγὰς τῆς Ὁρθοδόξου Παραδόσεως, ὅσο καὶ μὲ τὴν ἐνημέρωσίν τους γιὰ τὸ σκηρικὸ τῶν αἱρέσεων καὶ τῆς παραθρησκείας.
5. Ἡ ὅλη ποιμαντικὴ προσφορά τῆς ὀριοθετήσεως τῆς Ἀληθείας δὲν ἔχει σχέση οὔτε μὲ κάποια ἰδεολογικὴ προπαγάνδα οὔτε μὲ στεῖρο ἀκαδημαϊσμό, ἀλλὰ εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μὲ τὴν Εὐχαριστιακὴν Σύναξιν τῆς Ἐκκλησίας, ὅπου βιοῦται τὸ Μυστήριον τοῦ «Εἷς ἐν Χριστῷ» διὰ τῆς κοινωσίας στοῦ Ἐνα Ποτήριον τῆς Ἐνσάρκου Ζωῆς καὶ Ἀληθείας.
6. Ἐξ ἴσου ἀπαραίτητη κρίνεται καὶ ἡ προσηκτικὴ ἐπιλογὴ τῶν ποιμένων καὶ ἡ προετοιμασία καὶ ἐπιμόρφωσις λαϊκῶν στελεχῶν γιὰ τὴν συμμετοχὴν τους στοῦ κατηχητικὸ καὶ ἀντιαιρετικὸ ἔργον τῆς ἐνορίας. Ἐλλιπὴς κατάρτισις καὶ «οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ζῆλος» ποιμένων καὶ στελεχῶν ἰδιαίτερα σ' αὐτὸν τὸν τομέα τοῦ ποιμαντικοῦ ἔργου - ὀδηγοῦν οὐ τραγικὰ λάθη μὲ ἀνεπανόρθωτες συνέπειαι γιὰ ψυχὰς «ὑπὲρ ὧν Χριστὸς ἀπέθανε».
7. Ἐπισημαίνεται ὁ κίνδυνος ἐκκοσμικεύσεως τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου μὲ τὸ νὰ ἀσχολεῖται περισσότερο μὲ τίς κοινωνικὰς συνέπειαι τῶν ἐξαρτήσεων ἀπὸ τίς αἱρέσεις, παρά μὲ τίς πνευματικὰς. Ποτὲ δὲν πρέπει νὰ λησμονεῖται ὅτι ἀπόκλισις ἀπὸ τὴν Μίαν Ἀλήθειαν σημαίνει πρῶτιστως χωρισμὸν ἀπὸ τὸ Ἐνα Σῶμα τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, πού εἶναι «στῦλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας» (Α΄ Τιμ. 3, 15), καὶ ἐπομένως ἄρνησις τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας.
8. Ἄρνησις τῆς ἐν Χριστῷ σωτηρίας ἀποτελεῖ καὶ ἡ υιοθέτησις τοῦ πανθηρησκειακοῦ ὁράματος τῆς «Νέας Ἐποχῆς», τὸ ὁποῖον στηρίζεται κυρίως σὲ δύο σαθρὰ θεμέλια, δηλαδὴ στὴν σχετικοποίησιν τῆς Ἀληθείας καὶ στὸν ἰσχυρισμὸν ὅτι ὅλοι οἱ δρόμοι ὀδηγοῦν στοῦ ἴδιου τέρμα. Ἡ μαρτυρία τοῦ Χριστοῦ «ἐγὼ εἰμι ἡ Ὁδὸς, ἡ

Αλήθεια καί ἡ Ζωή» (Ἰω. 14, 6), συντρίβει αὐτές τις τάσεις τῆς πανθησκείας καί ἀποκλείει κάθε δυνατότητα τοῦ μέλους τῆς Μιᾶς Ἐκκλησίας νά ἀνήκει συγχρόνως καί σέ ὅποιαδήποτε ὁμάδα, ἡ ὁποία διαστρέφει ἢ καπηλεύεται τήν Αλήθεια.

9. Ἰδιαιτέρως πρέπει νά προσεχθεῖ τό περιεχόμενο τῶν ἐκδιδομένων ἀντιαιρετικῶν ἐντύπων, ὥστε νά μή περιέχουν ἀνακρίβειες ἢ λαθεμένη ποιμαντική ἀντιμετώπιση καί γίνουν τυχόν ὄπλα στά χέρια αἰρετικῶν κατά τῆς Ἐκκλησίας. Ἐξ ἄλλου, ἐπισημάνθηκε καί πάλι ἡ ἀναγκαιότητα πλήρους νομικῆς καλύψεως τοῦ ἀντιαιρετικοῦ ἔργου τῆς Ἐκκλησίας.

10. Ἐπιβάλλεται ἡ δημιουργία δικτύου μέ πανορθόδοξο χαρακτήρα γιά ἀλληλοενημέρωση καί παράλληλα, τουλάχιστον μία φορά τον χρόνο, πανορθόδοξη συνάντηση ἐντεταλμένων γιά τό σκοπό αὐτό. Ἐπισημάνθηκε σέ σχέση μ' αὐτό ἡ ἐπιτακτική ἀνάγκη λειτουργίας μίας Πανορθόδοξης Γραμματείας, τῆς ὁποίας ἡ σύσταση προτάθηκε ἤδη στήν Δ' Διορθόδοξη Συνδιάσκεψη τῶν Καλαβρύτων.

Γιά τήν Ι' Πανορθόδοξη Συνδιάσκεψη

ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ

Ἐπιτροπῆς Νομικῶν

1. Ἡ ὀργάνωση Σαηντόλοτζυ μέ τήν ἀντίστροφη ἠθική της, συνεχίζει ἀνενόχλητη τή διαβρωτική δραστηριότητά της στίς χριστιανικές χῶρες. Περιφρονεῖ δικαστικές ἀποφάσεις καί νόμους.

2. Ὁ πλουραλισμός θρησκείων καί παραθρησκείων εἶναι δόγμα τῆς θρησκείας τῆς Νέας Ἐποχῆς καί ὄχι πολιτική ἢ νομική ἀρχή.

3. Ἀρμόδιοι καί λαός κρατοῦνται σέ χαμηλό ἐπίπεδο πληροφόρησης γιά τά σημαντικά θέματα. Τά Μ.Μ.Ε. βομβαρδίζουν τούς πάντες μέ τήν ὀρολογία τῆς Νέας Ἐποχῆς: «ἐνέργεια», «παγκόσμιο χωριό», «ἀρμονία», «θετική σκέψη», «ἐλευθερία τοῦ λόγου», «ἐλευθερία τῆς ἐκφρασης», «μητέρα γῆ», «ἡ σωτηρία τοῦ πλανήτη», «συμπαντικό...», «ἀνοχή», «ἀνεκτικότητα», «ἀνοικτή κοινωνία», «ἀλλαγὴ πολιτισμικοῦ "παραδείγματος"» κ.ο.κ.

4. Ὁ «θρησκευτικός πλουραλισμός», τό ἀπόλυτο δόγμα τῆς θρησκείας τῆς «Νέας Ἐποχῆς», ὀδηγεῖ κατ' εὐθείαν στήν ἀναγνώριση καί τοῦ σατανισμοῦ.

5. Ὁ σατανισμός παρουσιάζεται μέ τά προσωπεῖα τῆς τέχνης, τῆς ἐπιστήμης (σαηντόλοτζυ, mind machines), τῆς θρησκείας, τοῦ πολιτισμοῦ. Οἱ χῶροι αὐτοί γίνονται σεβαστοί ἀπό τό δίκαιο πού δέν προσδιορίζει τί εἶναι τέχνη, πολιτισμός, ἐπιστήμη, θρησκεία καί χρησιμεύουν τώρα ὡς πύλες γιά νά εἰσέλθῃ ὡς πρότυπο ἡ σατανιστική ἀντίληψη περί ἐλευθερίας, περί ἐκφράσεως, περί «ἠθικῆς» καί νά γίνει ἡ βάση τῆς διακυβερνήσεως τῶν λαῶν.

6. Γιά τήν περιθωριοποίηση τῶν κοινωνικῶν ἀξιών καί προτύπων καί τήν ἀποδοχή τοῦ σατανισμοῦ, χρησιμοποιοῦνται κυρίως οἱ μέθοδοι δημιουργίας σχέσεων ἐξαρτήσεως (mind control, «πλύση ἐγκεφάλου», manipulation), τίς ὁποῖες χρησιμοποίησαν καί χρησιμοποιοῦν συστηματικά οἱ νεοφανεῖς αἱρέσεις καί οἱ παραθρησκειακές ὀργανώσεις, οἱ ὁποῖες μάλιστα παραπλανητικά, προωθοῦν τήν ἀντίληψη ὅτι διῆθεν κατά τήν ἐπιστήμη δέν ὑπάρχει «πλύση ἐγκεφάλου».

7. Πρέπει νά ἐρευνηθοῦν ἀπό τίς Ἀρχές ἀσφαλείας οἱ καταγγελίες πού συνδέουν τίς καταστροφικές λατρεῖες καί τήν διάβρωση καί κατασκοπεῖα πού αὐτές ἐπιχειροῦν πρὸς μυστικές ὑπηρεσίες.

8. Ἰδιαιτέρα πρέπει νά ἐρευνηθῇ ἀπό τίς Ἀρχές ἀσφαλείας ἡ πιθανή σύνδεση τῶν σατανιστικῶν νεοφανῶν αἱρέσεων, ἀκόμη καί αὐτῶν πού προέρχονται ἀπό τίς ΗΠΑ καθὼς καί μικρότερων πυρήνων σατανισμοῦ, μέ τήν τρομοκρατία.

9. Οἱ διεθνεῖς ὀργανισμοὶ δείχνουν μέν εὐαισθησία γιά τήν θρησκευτική ἐλευθερία, ἀλλά ὑποβιβάζουν ἢ καί ἀδιαφοροῦν γιά τήν σημασία τῶν καταχρήσεων τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, στίς ὁποῖες προβαίνουν συστηματικῶς οἱ καταστροφικές λατρεῖες.

10. Οί νεοφανεῖς αἱρέσεις καί οἱ καταστροφικές λατρεῖες ἐν γένει, ζητοῦν τήν κατάργηση κάθε φραγμοῦ στόν ἀνήθικο καί μέ ἀνεξάντλητα οἰκονομικά μέσα προσηλυτισμό πού ἀσκοῦν σέ βάρος Ὁρθοδόξων χριστιανικῶν λαῶν.

11. Πρωτεῦον στήν θρησκευτική ἐλευθερία εἶναι τό δικαίωμα νά ἔχει ὁ ἄνθρωπος τήν πίστη του στόν Θεό. Τό περαιτέρω δικαίωμα διαδόσεως πρός ἄλλους τῆς πίστεώς του, δευτερεῦον καί παρεπόμενο τοῦ προηγουμένου. Παρά ταῦτα, πολλοί νομικοί ἀκόμη καί ἀρμόδιοι διεθνῶν ὀργανισμῶν, δέν ἀσχολοῦνται μέ τίς καταχρήσεις τοῦ δικαιώματος διαδόσεως θρησκευτικῶν πεποιθήσεων καί αὐτό ἀποβαίνει σέ βάρος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας ὡς δικαιώματος τοῦ ἀνθρώπου νά ἔχει τήν πίστη του στόν Θεό.

12. Μόλις προσφάτως καί ἡ Γερμανική Βουλή, μετά τήν Γαλλική, τήν Ἀγγλική καί τήν Βελγική, προέβη μέσφ εἰδικῆς περί τῶν «αἱρέσεων» καί «ψυχο-ομάδων» Ἐπιτροπῆς τῆς, σέ πολλές καί συγκεκριμένες προτάσεις γιά νομικά μέτρα κατά τῶν ἀντισυνταγματικῶν, παρανόμων καί ἀνηθίκων δραστηριοτήτων τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν (Ἐκθεση Μαΐου 1998 τῆς ἐν λόγῳ Ἐπιτροπῆς).

13. Διαπιστώνεται ὅμως ἡ μέχρι σήμερα ἀπουσία ὁποιοδήποτε μέτρου γιά τήν ἐφαρμογή τῶν Ψηφισμάτων καί Συστάσεων τοῦ Εὐρωκοινοβουλίου καί τῆς Κοινοβουλευτικῆς Συνελεύσεως τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, γιά οὐσιαστικά μέτρα ἐναντι τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν.

14. Ἡ Συνδιάσκεψη ἐνημερώθηκε σχετικά μέ τήν ψήφιση νόμου γιά τήν ἀπαλλαγή ἀπό τήν ἐνοπλη θητεία καί τήν «ἐναλλακτική ὑπηρεσία» σέ κοινωφελεῖς ὀργανισμούς. Ἐκφράζουμε τήν ἀνησυχία μας καί ἐπισημαίνουμε τόν κίνδυνο γιά τό ὅτι μέ αὐτόν τόν τρόπο, μέλη ὀλοκληρωτικῶν αἱρέσεων ἢ οἰκονομικοθρησκευτικῶν (π.χ. οἱ λεγόμενοι μάρτυρες τοῦ Ἰεχωβά), θά ἔχουν τή δυνατότητα παραβιάσεως τῆς θρησκευτικῆς καί προσωπικῆς ἐλευθερίας ἄλλων, ἰδίως Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, μέ τήν τοποθέτησή τους σέ κοινωφελῆ ἰδρύματα, ἀκόμη καί ἐκκλησιαστικά, λόγω τοῦ ὅτι ἡ ἄσκηση ἀθέμιτου προσηλυτισμοῦ εἶναι δόγμα καί συστηματική πρακτική τῶν αἱρέσεων αὐτῶν.

15. Ἀπό πολλές νεοφανεῖς αἱρέσεις γίνεται κατάχρηση τοῦ δικαιώματος ἰδρύσεως ναῶν καί εὐκτηρίων οἰκῶν: ἰδρύουν ἢ ἀνεγείρουν ναούς, χωρίς τίς νόμιμες προϋποθέσεις, συχνά δέ περιφρονοῦν πλῆθος διατάξεων, ἀκόμη καί πολεοδομικῶν, προκειμένου νά ἀσκήσουν ἀθέμιτο προσηλυτισμό σέ βάρος, ἰδίως, τῶν Ὁρθοδόξων χριστιανῶν.

16. Ἐσχάτως παρατηρεῖται ἐντεινόμενη παραπληροφόρηση τῆς κοινῆς γνώμης καί ἰδίως τῶν νομικῶν, ἐκ μέρους καθηγητῶν τῆς νομικῆς σέ Ἀνώτατα Ἐκπαιδευτικά Ἰδρύματα, οἱ ὅποιοι σχετίζονται μέ νεοφανεῖς αἱρέσεις καί παραθρησκεῖες ὡς δικηγόροι τους. Υἱοθετοῦν ἀδίστακτα τήν προπαγάνδα τῶν καταστροφικῶν λατρειῶν γιά τήν «ἀνάγκη» χωρισμοῦ τοῦ κράτους ἀπό τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί γιά τήν θρησκευτική ἐλευθερία.

17. Ὑπάρχει ἀνάγκη νομοθετικῆς καί διοικητικῆς ἐφαρμογῆς τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 9 τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου, ἡ ὁποία ἀναφέρεται εἰς τοὺς ἐπιβαλλομένους περιορισμούς στήν ἄσκηση τοῦ δικαιώματος τῆς θρησκευτικῆς ἐλευθερίας, ὡστε νά μήν ἀσκεῖται καταχρηστικῶς. Τοῦτο ὅλως ἰδιαιτέρως στήν Ρωσία καί ἐν γένει τήν ἀνατολική Εὐρώπη, ὅπου τά ἄφθονα οἰκονομικά μέσα τῶν νεοφανῶν αἱρέσεων παραλύνουν τήν ἐφαρμογή ἀκόμη καί τῶν ἐλαχίστων περιορισμῶν στήν ἀνήθικη καί ἐπικίνδυνη δράση τους.

18. Ὑπάρχει ἐπείγουσα ἀνάγκη ἐνημερώσεως Κοινοβουλίων, δικαστικῶν καί διοικητικῶν Ἀρχῶν στίς ἱστορικῶς Ὁρθόδοξες χριστιανικές χῶρες περί τῆς διαβρώσεως τοῦ χώρου τῆς οἰκονομίας ἀπό τίς νεοφανεῖς αἱρέσεις καί τήν παραθρησκεία.

Γιά τήν νομική Ἐπιτροπή τῆς Συνδιασκέψεως
Νικ. Σταυριανίδης, Χρ. Δερμοσονιάδης,
Στ. Ταμάσιος, Γ. Κρίππας